

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 68

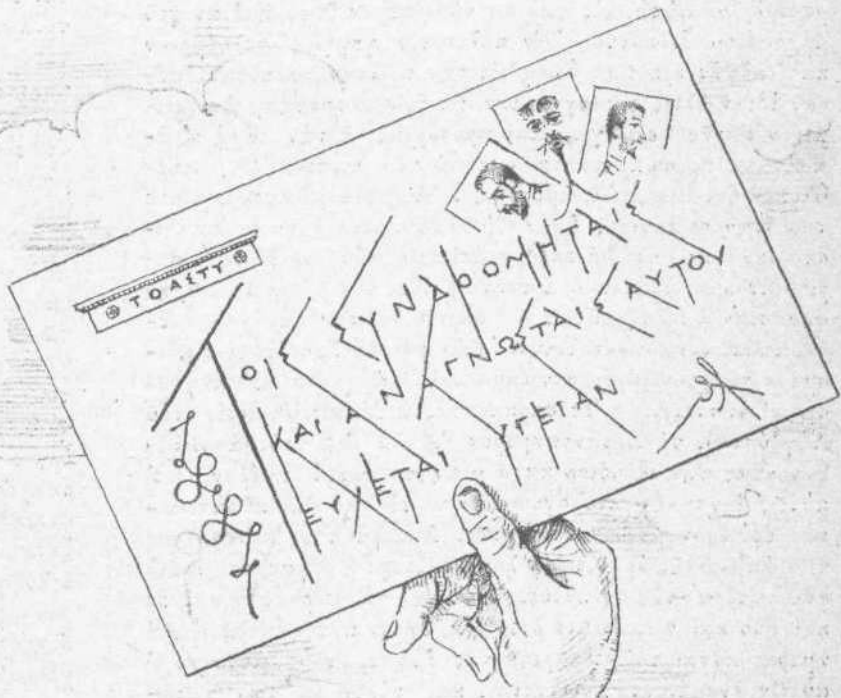
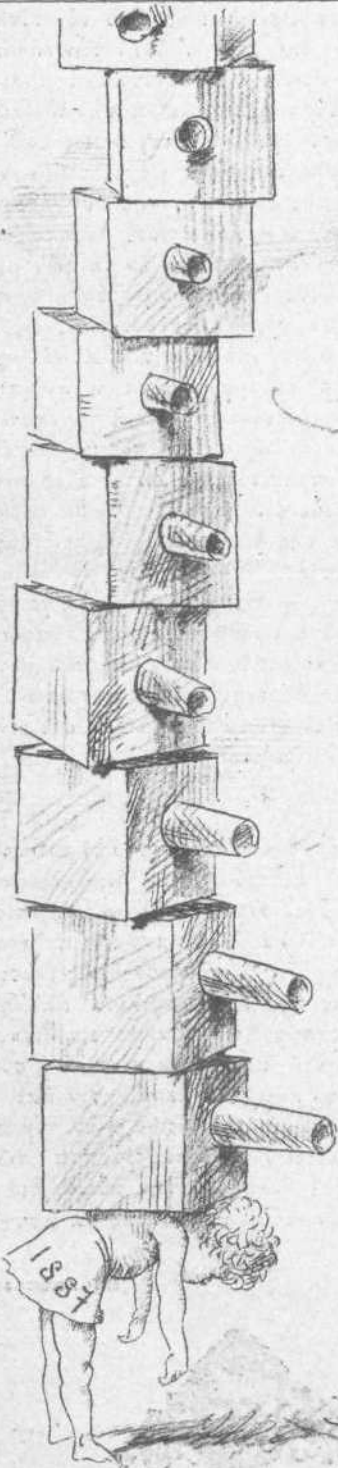
15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομὴ ἔτησι καὶ προκλήρωσι διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπισκοπίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὰ δραχμᾶς 20.
Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, πρὸς 50 λεπτά 8 στίχοις.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

4η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

"Εως πρό δύο ακόμη μηνών ήτο ημέρα Άσσημος και αυτή ως π'ασα Άλλη, άνευ ιδιαιτείας τινός ζώης, άνευ ύποστάσεως, μόριον του χρόνου μικρόν και ομοιόμορφον προς όλα τ' Άλλα, Άγραφος σελίς του βιβλίου του έτους. Περιμένει κανείς τυχόν άνωπομότως την ήμέραν μεγάλης τινός έορτής, τ' Χριστούγεννα λ. χ. δια ν' άπολαύση των οικογενειακών ήδονών άναπαυόμενος από τής εργασίας, τ' Νέον Έτος τ' παιδία δια ν' λάβουν δώρα, ή τήν Λαμπράν, εκείνας αίτινες ώρίσθησαν άνέκαθεν κατ' έθος ως έπίσημοι μεταξυ των άδελφών των. Άλλ' άν έλεγες εις τινα ότι θ' άνέμενε σήμεραν τήν 4 Ιανουαρίου ως τήν μεγαλητέραν έορτήν και πανήγυριν θ' έδυσκολεύετο βεβαίως να τ' πιστεύση. Και έν άπλουν διάταγμα ήρκεσεν έν τούτοις να μεταβάλη αυτήν εις τήν σπουδαιοτέραν ίσως ήμέραν του άρχομένου ένιαυτου. "Εν πολιτικόν γεγονός τελούμενον κατ' αυτήν άρκει να δώση εις τήν πρώτην τυχούσαν ήμέραν ιδίαν όλωσ φυσιογνωμίαν, να τήν καταστήση αντικείμενον κοινής περιεργίας και προσοχής, να τήν κάμη ν' άποκτήση προσωπικότητα μεταξυ των λοιπών. Τίς πρόβλεπεν ότι μία άπλη ήμέρα, ή 7 Άπριλίου, θ' άπέτασε ποτέ τοιαύτην σημασίαν, θ' καθίστατο ήμέρα έχουσα τήν ιστορίαν της, ότι θ' έπέδρα επί του βίου του ένθικου περισσότερον ή όλόκληροι ένιαυτοί; Και όχι μόνον ιστορικήν σημασίαν άποκτήσ' ούτως ή διακριθείσα προνομίουχος ήμέρα, αλλά και θρησκευτικήν. Υπό τής εκκλησίας είνε ώρισμένα τ' χρονικά διαστήματα καθ' άρχονται και λήγουσιν αί νηστεΐαι, ή Τεσσαρακοστή, ή Δεκαπενθημερίς του Αύγουστου, τ' Σαρανταήμερον. Άλλά δια τούς αναλαμβάνοντας τήν έξουσίαν κατ' αμίαν τοιαύτην ήμέραν, άπ' αυτής άρχεται χρονολογούμενον τ' Πάσχα και παρατείνεται έπ' όσον μένου έν' αυτής. Δια δέ τούς αντιπάλους των άπ' αυτής άρχίζει να λογαριάζεται ή σαρακοστή, πολυφοβερωτέρα τής συνήθους, δυναμένη να παραταθ' και έν και δύο και τρία ένίοτε έτη. Και έχουν πλέον έπομένως αί ήμέραι αύται τούς λατρεύοντας αύτάς, τούς μόνον άπ' αυτών άναμένοντας σωτηρίαν, και τ' όνομά των χαρακτηρίζει ολοκλήρους τάξεις ανθρώπων και συνειθίζεται πλέον να λέγεται δια ν' χαρακτηρησθ' μία όμας ή έν κόμμα *Οι άνθρωποι της 7ης Απριλίου, της 8ης Μαΐου, της 4ης Ιανουαρίου* από σήμερα, ως να λέγης δηλαδή οι παιδοκτόνοι ή οι στραγγαλισται ή οι πνιγείς ή άφ' έτέρου οι σωτήρες, οι Μεσσίαί, οι ήμίθεοι.

*

Τοιαύτη τις ήμέρα είνε και ή σημερινή. Ψυχράι παρήλθον αί προηγηθείσαι έορται, άπαρατήρητα διήλθον τ' Χριστούγεννα, πληκτική και ή παραμονή και ή πρωτοχρονιά. Ποιος έχει καιρόν να ένθυμηθ' τίς έγεννήθη πρό 1886 χρόνων έν Βηθλεέμ, άφου πρόκειται να ίδωμεν ποιος πρόκειται να γεννηθ' ήμιν πρωθπουργός; Ποιος έχει καιρόν να έξετάση τί δώρα μ'ας φέρει ό "Αη-Βασίλης, άφου πρόκειται να ίδωμεν τί δώρα θ' μ'ας φέρη ό Δεληγιάννης; Ποιος έχει όρεξιν να ένθυμηση συρίζων τ' άπερχόμενον έτος και κροταλών, άφου πρόκειται ίσως πάλιν έντός όλίγου να κληθώμεν εις λαϊκάς πανηγύρεις, τελούμενας υπό τόν ήχον ροκανών και νταουλίων και ζουρνάδων; Σήμεραν είνε ή μεγάλη ήμέρα, ή έορτή των έορτών και ή πανήγυρις των πανηγύρεων. Πόσοι παλμοί, πόσοι έπίδες, πόσοι άνησυχίαί, πόσοι προσδοκίαί! Οι δοκιμα-

σαντες τήν τύχην των κατ' τας παρελθούσας ήμέρας επί τραπέζης βακκαρά δέν θ' ήσθάνθησαν βεβαίως τοιαύτην άγωνίαν και τοιαύτην συγκίνησιν, όσην οι παίζοντες τήν ιδιικήν των σήμεραν. Τ' έπ' έμοι δέ πράγματι νομίζω ότι δέν θ' υπέρχη Άλλου είδους άγωνία, δυναμένη να συγκριθ' πρός εκείνην ανθρώπου νοήμονος έξαρτώντος τήν τύχην του από τής αντίληψεως του πρώτου τυχόντος μωρού.

*

"Εχουν δέ αί σημερινάί έκλογαί αύται τούτο τ' ιδιαίζον ως γνωστόν ότι τελούνται κατ' νέον όλωσ σύστημα ή μέχρι τούδε. Τήν έφαρμογήν τής ευρείας περιφερείας, ήν έζητήσεν ή παρελθούσα βουλή, δέν ειχομεν ίδη άκόμη ή επί τής έπιγραφής καφφενείου τινός υπό τόν τίτλον τουτ' άνοιχθέντος, άλλ' όπερ ήτο μ' όλην τήν εύρύτητα του τίτλου του, ως πρός ειρωνείαν, στενότατον, μόλις χωρούν τέσσαρα τραπέζια! Τώρα πρόκειται να τήν ίδωμεν και ως πολιτικήν άρχήν λειτουργούσαν έμπράκτως καθ' όλον τ' κράτος. "Οτι κατώρθωσεν αύτη μέχρι τούδε νομιζόμεν ότι είνε ή επαύξησις τής επικρατούσης συγχύσεως, ή κορύφωσις του κυκεώνος, ή μεγαλειτέρα άναστάσις. Σήμεραν όμως βεβαίως θ' άποφασισθ' άν έκ των μελλουσών να πληρωθώσι δι' αυτής κάλπων θ' έξέλθη τι σαφές, άν από τής συγχύσεως θ' προβάλη ή άλληθια, ως από του σκότους τ' φώς. "Εν μόνον πράγμα ήθελα να γνωρίζω έκ των προτέρων: άρά γε έπιτυχάνουσα ή αντιπολίτευσις θ' καταργήση τήν περιφερείαν ταύτην ή τ' ούναντίον; "Επί τούτου δέν ειχομεν κανέν ώρισμένον πρόγραμμα έξέχοντός τινος μέλους τής αντιπολιτεύσεως, έκτός ένός συνδυασμού όστις ύποσέθη εις τούς εκλογείς του ότι θ' φροντίση ίνα επανέλθη τ' σύστημα τής διαίρέσεως του κράτους εις τας φυσικάς αύτου περιφερείας. Άλλά τούτο παραδήλως χρειάζεται μίαν διασάφησιν. — Θ' φροντίση άρά γε ό περι ού ό λόγος συνδυασμός να διακριθ' τ' κράτος συμφώνως προς τόν εις τμήματα καταμερισμόν αύτου υπό των μεταξυ των διαφόρων αύτου μερών παρεντιθεμένων ποταμών, βουνών, χειμάρρων ή όρέων; Διότι αύτη νομίζω ότι είνε ή εις φυσικάς περιφερείας διαίρεσις.

*

"Οπωσδήποτε προσέρχονται τήν στιγμήν ταύτην εις τας κάλπας φαγόντες και νηστεύσαντες, διαδηλώσαντες και μή, έορτάσαντες και όχι, εύφυεΐς και μωροί, έπιστήμονες και χειρώνακτες, συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι. Και ούτοι μ'έν νομίζου έν τ' ή σήμεραν δέν μέλλει να είνε ή επηυξημένη έκδοσις τής 7ης Άπριλίου' άλλ' οι πρώτοι φρονούσιν ότι «άνδρός σοφού ούκ έξαμαρτείνεις». Τ' έπ' έμοι δέν ήξεύρω έως ποϋ άρά γε εκτείνεται ή σοφία του λαού μας, δέν εύρίσκω καμμίαν πεποίθησιν και καμμίαν κάλπην άξίαν να με θερμάνη, συνειθίζω να συμμερίζωμαι προκειμένου περί πολιτικών τήν σταθερότητα των άρχών του κ. Καλοσύτη και άναμένο τήν αύριον δια να σωρώσω από των όρόμων τούς μέλλοντας να ήτηθώσιν έν τ' ή πάλη.

Όδοκαριστής.

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ ΣΚΗΝΑΙ

"Εννοείται ότι δέν πρόκειται ήμεις νυν τόσο άργά να κρινώμεν τ'ς κατ' τήν έπιχειρηθείσαν πρό τινων ήμερών παρά τούς Στύλους άγόρευσιν του ύποψηρίου βουλευτου Άττικής κ. Τιμ. Φιλήμονος λαβούσας χώραν σκηνάς. Αύται εκρίθησαν ήδη και κατεδικάσθησαν έν τ'η συνειδήσει παντός άμερολήπτου πολίτου. Παρητήρησαμεν όμως περιέργως ότι έν ταίς περι αυτών κρίσεσιν έν μόνον παρελήφθη: ό ιδιάζων όλωσ χαρακτήρ αυτών, άπευθυνόμενων προς άνδρα, όστις ούτε χυδαίος άγροητής είνε, ούτε άνόητος και παράφορος δημεγέρτης, ούτε κωμικός τ' ήθος ή θεατρικός τ' παράστημα και τήν φωνήν. Είς ρήτορα επιχειρούντα να εκθέση πρό αύτου άντικρυς μωράς ιδέας ή θέλοντος να παρασύρη αύτό δια κενών έννοίας φράσεων ή μιμικιών σχημάτων ή μελοδραματικών στάσεων επιτρέπεται ίσως τ' αντιφρονούν άκροατήριόν του, νομίζον ότι εύρίσκεται πράγματι εις δημόσιον θέαμα, να διακόπη ή παρεμποδίξη αυτών δι' έπιφωνήσεων, κρότων και θορύβων άναλόγων προς τούς έν τ'η Άτρωφ των νυμφών ή τ'ω Θεάτρω του λαού. Άλλ' εις άνθρωπον ούτινος και ή πορεία και ό έν γένει βίος δέν παρέσχον μέχρι τούδε δείγματα ελαφρότητος, έρχομένου δέ άπλώς να εκθέση εις τούς εκλογείς του τ'ς ιδέας του, άσύγγωστος ήτο και ή κοινοτέρα ελληψις σεβασμού. "Ηξιζε δέ πράγματι τοιούτου ό ήμέτερος συναδέλφος, διότι μ' όλας τ'ς τυχόν παρακρούσεις ή διαλειψεις και ή δημοσιογραφική εργασία αύτου και ή έν τ'η βουλή πολιτεία και ιδίως ή προς κατάρτισιν τής μοναδικής μας έν τ'ω τόπω Βιβλιοθήκης τής Βουλής σπουδή και μέριμνα δέν δύνανται βεβαίως να θεωρηθώσιν αξιοκαταφρόνητοι ύπηρεσίαί προς τήν πρόσόδον και τήν ανάπτυξιν του τόπου.

ΜΠΟΝΑΜΑΣ

"Ατ να μ'ας δώσης μεταξυ των τόσων μποναμάδων Σκέπτεσαι και τόν ήρωα του περινοϋ Άπριλη Πρωθπουργόν κι' άλλη φορά μετ' ήγων και ζουρνάδων, Κράτησε τέτοιον μποναμά καλύτερ', "Αι-Βασίλη!

Ναζίμ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Περίεργον! Άκριβώς κατ' τας τελευταίας ταύτας ήμέρας των εκλογών κατεράνη σαφώς ότι πολλοί των ύποστηριζάντων τήν ευρείαν περιφερείαν τ'ς έχουν στενά. Τ' άντίθεσις!

*

Προκειμένου περί του κ. Ξένου, του ιστορικού ύποστηριχτού των μονοπωλίων: — Αντιπολιτευόμενος είνε αύτός ή συμπολιτευόμενος; — Αύτός; Είνε μοροπωλιτευόμενος!

*

Τηλεγραφοϋσιν ήμιν έκ Ζακύνθου ότι ή συνταγματική μηχανή λειτουργεί καλώς. "Εννοείται ότι πρόκειται περί τής υπό του κ. Λομβάρδου μετενεχθείσης εκεί συνταγματικής μηχανής... προς έπίστρωσιν των όδών.

Αξενίσια

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

(και μόνον).

Τίνι τρόπω έπίσθη να ψηφίση ό κύριος Λουκάς.

"Η θύρα μου ήνεώχθη εξαίφνης και ως λαίλαψ είσώρμησεν εις τ' δωματίόν μου ό φίλος μου Λουκάς. Εύρισκόμην άκόμη έν τ'η κλίνη, διό περιβλέψας κύκλω είδεν ότι τ'ό μόνον αντικείμενον, όπερ ήδύνατο να χρησιμοποιηθ' κάπως ως καθισμα, ήτο τ'ό παρά τήν κλίνην κιβώτιόν μου, έπιπλον σαθρόν, ύποστάν πολλὰς πραγματικάς και όχι μεταφορικάς τρικυμίας κατ' τόν βίον του, προωρισμένο δέ υπό τής θείας προνοίας να χρησιμεύση και ως καθισμα και ως τράπεζα και ως γραφείον και ως ιματιοθήκη και ως νιπτήρ και ως βιβλιοθήκη μόνον ως κάτοπτρον δέν ήδύνατο να χρησιμεύση, διότι είχε χάσει πρό καιρού τήν στιλπνότητά του.

"Ενόησα άμέσως ότι ό Λουκάς διατέλει υπό τ'ό κράτος σφοδράς ήθικής συγκινήσεως. Και τ'ό ένόησα όχι μόνον έκ

του τρόπου καθ' ὃν εἰσήλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῆς μορφῆς τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀκίνησις τῶν σιαγόνων του. Διότι πρέπει νὰ εἰξεύρετε ὅτι ὁ φίλτατός μου Λουκάς εἶνε τὸ τρακτικώτερον πλάσμα τοῦ βασιλείου τῆς φύσεως. Οἱ τριάκοντα δύο, πιθανῶς δὲ καὶ περισσότεροι ὀδόντες μὲ τοὺς ὁποίους τὸν ἐπροϊκίσεν. Ὁ ὕψιστος διὰ νὰ συντριβῆ τὴν υπερήφανον στερεότητά παντός σκληροτραχήλου καρπού ἢ ἀμυγδαλοῦ, εἶνε καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἀκίνητος. Ὅσακις δὲν θραύει καρύδια ἢ λεπτοκάρυα, τρώγει χαλβάν· ὅσακις δὲν ἔχει χαλβάν ροκανίζει παξιμάδιον ἢ ἀναμασσᾷ στραγάλια· ὅσακις καὶ αὐτὰ λείπουσι, τρώγει τοὺς ὄνυχάς του καὶ ὅσακις καὶ αὐτὸ τὸ ἐφόδιον τοῦ λείψῃ καὶ οἱ ὀδόντες του φαγώθῃσι μέχρι ρίζης ὁμοῦ μὲ τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων, τότε τρώγει. . . ζύλον, διότι ἀναμιγνύμενος εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ λαλῶν ἀπερισκέπτως, ὡς ἔχων τὸ στόμα ἐλεύθερον, προκαλεῖ ἐρίδας καὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον του.

— Τί συμβαίνει, Λουκά; τὸν ἠρώτησα· τί τρέχει;
 — Δὲν τρέχει τίποτε, μοὶ ἀπήντησεν· ἐγὼ τρέχω.
 — Καὶ διατί τρέχεις;
 — Τρέχω νὰ σ' εὔρω. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ἐσίμωσε. Μὲ παρεκίνησες ὡς φίλος νὰ λάβω μέρος ἐνεργὸν εἰς αὐτήν, διότι ὡς μοὶ εἶπες αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος εἶνε κρίσιμοι καὶ τὸ πιστεύω. Καὶ ἀπεφάσισα πράγματι νὰ ριθῶ εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ ὄλην τὴν ζέσιν. Ἀλλὰ . . .

— Ἀλλὰ τί;
 — Λεῖπουν τὰ σύμβολα, φίλε μου! τὰ σύμβολα, ἐννοεῖς; Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑλικὴ παράστασις πάσης αὐλοῦ ιδέας, προκειμένου δὲ περὶ παραστάσεως, καταλαμβάνεις ὅτι τὸ φιλοθεάμον κοινὸν τῶν ἐκλογέων δὲν δύναται νὰ στερηθῆ αὐτῆς! Τὸ σύμβολον εἶνε ἡ πίστις καὶ διὰ τοῦτο καθὼς γνωρίζεις ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος τῶν 318 θεοφόρων πατέρων ἐφρόντισε πρὸ παντός ἄλλου νὰ συντάξῃ τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.

— Καὶ μήπως δὲν ὑπάρχουν σύμβολα;
 — Ποῖα; αἱ κόκκιναι σημαῖαι; Μὴ ὀμιλῆς σὲ παρακαλῶ περὶ σημαῖων, διότι αὐταὶ εἶνε πράγμα ἀνακόλουθον. Φαντάσου ὅτι ὁ ἱστός ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναρτῶνται αἱ σημαῖαι ὅστις κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ εἶνε ὑψηλὸς λέγεται κοττός!

Ἐνόμισα ὅτι ἐδικαιούμην νὰ γελάσω πλὴν ὁ φίλος μου μὲ διέκοψεν αὐστηρῶς.

— Μὴ γελάς! μοῦ εἶπεν· ἐμὲ μοῦ συμβαίνουν πράγματα ὅλῃ τραγικὰ· σήμερα πρῶτῃ πρῶτῃ εἶδα τὴν γειτόνισσά μου τὴ μαμμὴ, τὴν ἔξευρες δά! μὲ κόκκινον φουστάνι καὶ ἠθέλησα ν' ἀστείευθῶ: «Εἶσαι οὐ μαῖα κόκκινη!» τῆς ἐφώναξα· ἀλλ' ὁ σύζυγός τῆς, ὅστις εἶνε ἀτυνομικός κλητῆρ προσεβλήθη νομίζων ὅτι τὸν εἶπα ἀντιπολιτευόμενον καὶ μοῦ ἐπετέθη!

— Τότε λοιπὸν νὰ ψηφίσῃς τὴν ἐλαίαν!

— Ἀστείζεσαι; Ἡ ἐλαία, τὸ σύμβολον τῆς Εἰρήνης! Τῆς Εἰρήνης ἀκούεις; τῆς φοικαλέας ἐκείνης ὑπηρετρίας, ἣτις πέρυσιν ἐνθυμείσαι μὲ κατεδιώξε διὰ τοῦ σαρώθρου μέχρι τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας σχεδόν, διότι ἐτόλμησα νὰ τῇ ἀποτείνω ἕνα ἐρωτικὸν χαιρετισμὸν! Ὅχι, φίλε μου, ἄς χαροῦν τὴν ἐλαίαν των. ἐγὼ δὲν εἶμαι βέβαια φιλελαϊκῶν.

Ἦρχισα ν' ἀνησυχῶ, ὄχι διὰ τ' ἀποτρόπαια λογοπαίγνια τοῦ Λουκά ἀλλὰ διὰ τὴν ἔκβασιν ἣν ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα. Σημειωτέον ὅτι τὴν προτεραίαν εἶχον παρυσιασθῆ εἰς ἕνα τῶν ἰσχυρῶν ὑποψηφίων ὡς κομματάρ-

χος μέγα σημαίων καὶ τῷ ὑπεσχέθην τὴν συνδρομὴν μου, ἀφοῦ μοὶ ὑπεσχέθη καὶ αὐτὸς τὴν προστασίαν του ὅπως ἐπιτύχω δημοσίαν θέσιν ἣν πρὸ καιροῦ ζήλευν. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἔχω ψῆφον, ὡς ἑτεροεπαρχιώτης, ἠλπίζον τοῦλάχιστον ἐπὶ τὴν ψῆφον τοῦ Λουκά, βασιζόμενος εἰς τὴν παλαιὰν φιλίαν καὶ οἰκειότητά μας. Αὐτὴ ἡ ψῆφος ἦτο τὸ μόνον μοῦ ἐκλογικὸν κεφάλαιον ὡς ἰσχυροῦ κομματάρχου, εἶχα δὲ προσπαθῆσαι πάσῃ δυνάμει νὰ τὴν ἐξασφαλίσω. Ἀλλοίμονον ἂν τὴν ἔχανον καὶ αὐτὴν!

— Μὰ σὰν τί σύμβολα ἤθελες; τὸν ἠρώτησα.

— Πλέον ζωντανά, φίλε μου, πλέον πραγματικά, νὰ ἐμπνέουν! Τί ὄρατον πρᾶγμα θὰ ἦτο ἔξαρνα ἂν ἀντὶ τῶν γελοίων αὐτῶν καὶ ἀσημάντων συμβόλων τῶν σημαῖων καὶ τῆς ἐλαίας ἐζέλεγαν ἀντικείμενα ἔχοντα πολὺ στενωτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν σχέσιν μὲ τὴν ζῶν π. χ. ἂν ἐτίθετο ἄνωθεν τῆς κάλπης ἕνας ἄρτος λευκότατος, ροδοκόκκινος, καλοψημένος, ὁ συνδυασμὸς θὰ ἐφάνετο ἄρτιος καὶ ἀκμαῖος· ἐν τεμάχιον ἐκλεκτοῦ τυροῦ, θὰ ἐδήλου εὐγλώττως ὅτι ὁ συνδυασμὸς ἐμφορεῖται ὑπὸ ἀρχῶν συν-τυρικῶν· ἐν καλὸν ροδόχρουν μῆλον, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τοῦ σημείου τούτου διακρινομένων ἤθελεν ἀποφῆρῃ καρποῦς αἰσίους. . .

Καὶ ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα οἱ ἀνησυχῶς περιστρεφόμενοι ὀφθαλμοὶ του διέκρινον εἰς μίαν ἄκραν ξηρότατον τεμάχιον ἄρτου, λείψανον δειπνοῦ παρελθουσῶν ἡμερῶν· ἄρμησεν ὡς ἱεραξ' ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ἤρπασε, τὸ ἐκαθάρισεν ἀπὸ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ μύρμηκας καὶ ἤρχισε νὰ τὸ τρώγῃ μετ' ἄκρας ὀρέξεως, μετ' εὐδαιμονίας ἐμφανιούσης ὅτι οἱ τριάκοντα δύο καὶ πλείονες ὀδόντες του πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχον ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀδιάσκοπον καὶ προσφιλεῖ των ἄσκησιν.

Φαεινὴ ἰδέα ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν μου. Ἐπήδησα ἀμέσως ἐκ τῆς κλίνης μου, ἐνεδύθην ἐν τάχει καὶ ἐξῆλθον κράζων εἰς τὸν ἀναμνηρुकώμενον φίλον μου:

— Περίμενέ με! ἔφθασα.

Μετέβην εἰς τὸ ἀντικρυ παντοπωλεῖον καὶ ἐπέστρεψα μετ' ὀλίγας στιγμὰς φέρων εἰς χεῖρας τύλιγμα ἐκ χάρτου, ἐμπεριέχον βαρῆα τινὰ ὁπωσοῦν ἀντικείμενα ἐπιμήκη, ἅπερ ἐνεχείρισα εἰς αὐτόν.

— Τί εἶν' αὐτό; μὲ ἠρώτησεν ἀπορῶν.

— Εἶνε τὸ σύμβολόν σου! ἀπήντησα μὲ φωνὴν ἐπίσημον. Ἀνδρίζου καὶ ὑπάγε νὰ μετᾶσχῃς τοῦ ἀγῶνος: **ΕΝ ΤΟΥΤῳ, ΛΟΥΚΑ, ΝΙΚΑ!**

Ὁ Λουκάς μὴ δυνηθεὶς ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν περιέργειαν, ἤνοιξε τὸ τύλιγμα καὶ εὗρεν ἐντὸς αὐτοῦ τέσσαρα ἐξαιρέτα Λουκάνικα.

Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξήστραψαν ὑπὸ αἴγλης ἀπεριγράφτου. Ἐθλίψε τὴν χεῖρά μου μετ' εὐγνωμοσύνης, ἐπέθηκε τὴν ἄλλην χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας του καὶ μετὰ τὴν περιπαθῆ ταύτην χειρονομίαν, ἐξῆλθε μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος μεθ' ἧς εἶχεν εἰσελθῆ εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ νομίζω ὅτι ἐξησφάλισα τὴν ψῆφον τοῦ φίλου μου Λουκά, ἐνταυτῷ δέ, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἔσται κατὰ τὰς προσδοκίας μου, καὶ τὴν θέσιν ἣν ἀπὸ καιροῦ ἐπιδιώκω καὶ ἣτις εἶνε — σὰς τὸ λέγω ἐμπιστευτικῶς — ἐπιτηρητῆς τῆς εἰσπράξεως τῶν διωδίων εἰς τὰς ὁδοὺς αἵτινες θὰ χαραχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἣν κατέχει ἡ Κωπαί. . . μετὰ τὴν ἀποξήρανσίν τῆς!

Ἄββαυόμ

ΚΑΛΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΚΕΡΚΥΡΑΙΚΑ

(ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΑΙΟΥ)

Ὁχιόσον, ὁ Σκοιλούδη, καὶ σὺ Καζάτζη κρύψον τὸ πρόσωπον ὑπ' αἰσχύνης! Ὅ,τι καὶ ἂν ἐκάματε, οὔτε ἐφθάσατε, οὔτε θὰ φθάσετε ποτὲ εἰς τοιοῦτον ὕψος. Τί εἶνε ὁ διπλοῦς τίτλος σου, ὡς πρεσβευτοῦ καὶ βουλευτοῦ, ὁ ἄρχον τῆς Κωπαίδος; Τί εἶνε ἡ διπλῆ σου ὑπόστασις ὡς τμηματάρχου τῆς στατιστικῆς ἄμα καὶ καθηγητοῦ, ὁ περιδοῦσε μεταφραστὰ τοῦ «Φυσικοῦ Δικαίου»; Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγὼ, ὁ Κόθορνος, ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ φέρω τὸν τριπλοῦν τίτλον ἀντιπροσώπου μιᾶς πολιτικῆς ἐφημερίδος, ἐνὸς εἰκονογραφημένου φύλλου καὶ ἐνὸς οἰκονομικοῦ περιοδικοῦ.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ τριπλοῦς οὗτος τίτλος κατ' οὐδὲν ἠμπόδισε νὰ ματαιωθῇ ἡ ἀποστολή μου. Ἡ βροχὴ ἐφιλοτιμήθη νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν τέλεσιν τῶν ἐν Κερκύρα προαγγελθέντων ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντους τοῦ Καποδιστρίου, παρ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν ἣν ἔδειξαν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ κατὰ τὴν ἑορτήν, οὗς ἀδίκως λίαν καὶ παραλόγως κατηγόρησεν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος. Ὅστις εὐρίσκειτο ἐν τῇ νήσῳ θὰ συνεφώνει βεβαίως ὅτι, ἂν δὲν ἀνεβάλλοντο τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μεγάλου Καποδιστρία, θὰ ἐγίνοντο ἀποκαλυπτήρια capro... d'opera.

Ὅπως δὴποτε τοῦτο ὑπῆρξε μία ἀφορμὴ νὰ ἴδω τὴν καλὴν Κέρκυραν. Καὶ ἐκ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ ἀποκομίζω μίαν πεποίθησιν ἣν ἐσχημάτισα ἐκ τῆς εἰς αὐτὴν ἐπισκέψεως: ὅτι ἡ καλὴ νῆσος πρέπει νὰ ἡγεμονεύῃ εἰς τὸ ἔξῃς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἔμβλημα αὐτῆς, ὡς ζωγραφίζεται ἐπὶ τῶν ἐπιστήμων ἐγγράφων τῆς, ὡς εἰκονίζεται ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου τῆς, ὡς ἀποτυπώται ἀνάγλυφον ἐπὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων τῆς, εἶνε ναῦς ἀπήδαλος. Εὐνόητον δ' ἐπομένως ὅτι δανειζόμενοι τοῦτο παρ' αὐτῆς πρέπει νὰ τὸ καθιερώσωμεν ὡς κοινὸν ἐθνικὸν ἔμβλημα, διότι αὐτὸ μόνον θὰ ἠδύνατον ἀδῶσθαι σφῆ τινα ἰδέαν τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως.

Καὶ ἐν ἄλλο: Ὑπάρχει ἐν εἶδος κοινῆς παροιμίας ὀλίγον... ἐλευθερίου περὶ τῆς Κερκύρας. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἐπισκεφθεὶς τελευταῖον τὴν νῆσον οὐδαμῶς εἶδον ἐφαρμοζομένην τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος παροιμίαν. Πολὺ ὅμως ἀφ' ἑτέρου φοβούμαι ὅτι ἡ ἐν πάσῃ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι συνταγματικὴ λεγομένη ἐλευθερία κατέστη τοιαύτη κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, ὥστε μόνη ἡ ἐν τῷ δημόδιῳ ρητῷ μνημονευομένη ἐλευθερία θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πιστὴ εἰκὼν αὐτῆς. Διὰ τοῦτο προτείνω τὴν μετατροπὴν καὶ γενίκευσιν αὐτοῦ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἐξαιρετικὸς ὅμως τόπος ἄλλως τε ὑπὸ πᾶσαν ἐπιψιν αὐτὴ ἡ Κέρκυρα! Διαφέρουσα τῆς παρ' ἡμῖν καὶ ἡ γλῶσσά τῆς καὶ τὰ ἦθη τῆς καὶ ἡ διοικήσις τῆς αὐτῆ, μ' ὅλην τὴν ἀφομοίωσιν. Καὶ ἰδοὺ ἐν πρόχειρον παράδειγμα, ἐξ ἐκείνων ἅτινα μοῦ ἔκαμαν τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν.

Ὅπως ὅλοι ἡμεῖς ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν νομαρχίαν τῆς, τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τῆς, τὸν δῆμόν τῆς. Ἀλλὰ συγχρόνως ἔχει φαίνεται καὶ περιουσίαν ἣτις ἀθῆλον πῶς ἢ μὲν εἶνε κοινὴ τῆς τε νήσου καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἢ δὲ κοινὴ μεταξὺ τῶν ἀποτελουσῶν τὴν νῆσον ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ δήμου τῆς πρωτεύουσας, ἢ δὲ κοινὴ μετὰ ἰδιωτῶν ὡς ἀνήκουσα εἰς κληροδοτήματα, κλπ. Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ἀμέσως πρὸς ἐπιστάσιον καὶ διεύθυνσιν τῆς περιουσίας αὐτῆς καὶ τῶν σχετικῶν μία νέα ἐξουσία, μόνον ἐκεῖ ὑπάρχουσα, μὴ ἐξαρτωμένη οὔτε παρὰ τῆς κυβερνήσεως οὔτε παρὰ τοῦ δήμου, κράτος ἐν κράτει ἀληθῶς, παραδόξως ὕδρα, Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ καλουμένη, ἀποτελουμένη δὲ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων τῆς πόλεως, ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν καὶ δὲν εἰζεύρω ἐκ ποίων ἄλλων, διατηρούσα ἴδια γραφεῖα, ἐκδίδουσα ἴδια ἔγγραφα καὶ ἰδίως ἀποφάσεις, ἔχουσα ἰδίους ὑπαλλήλους, κλπ. κλπ.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ διαφέρουσιν ἀρκετὰ τῶν παρ' ἡμῖν. Οὕτως ἡ νομαρχία διατηρεῖ ἀπευθείας σχέσεις πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ νήσῳ διαφόρων ἐθνῶν προξένους, οἵτινες ἀλληλογραφεοῦσι πρὸς αὐτήν, τῇ ὑποβάλλουσι ποικίλας ἐρωτήσεις, ἔχουν καθαυτὸ διπλωματικὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς αὐτήν καὶ τῇ ἐπιστέλλουσι μάλιστα — ἀκούσατε καὶ μὴ φρίττετε ἂν εἶνε δυνατόν ἀναμνησκόμενοι ἀρχαίων ἡμερῶν — τῇ ἐπιστέλλουσι — ὡς Ρόσση καὶ ὡς θεὸς τῶν τελεσιγράφων καὶ τῶν ὑπερτατοτελεσιγράφων! — τῇ ἐπιστέλλουσι ἀληθεῖς... νόταις!!

Εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ τῆς Ἀγγλίας ἀκριβῶς, εἶνε ὅ,τι πιστὸν ἀντίγραφον τοῦ προσφιλοῦς μας Ροῦμβολδ. Παρ' ὀλίγον ἐσχάτως ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν κ. νομαρχὴν ἀληθές, ὄχι πλέον νόταν, ἀλλὰ τελεσιγραφον, καὶ νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις. Νομίζω μάλιστα, ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ, ὅτι τὰς κοινωνικὰς καὶ τὰς διέκοψαν πράγματι ἤδη, οἷον τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ χαιρετισμοῦ, κλπ. Εὐτυχῶς ὁ κ. Διαμάντης εἶνε καλῶς μεμρφωμένος διοικητικὸς ὑπάλληλος καὶ ἀρκούντως νοήμων, ὥστε δὲν εἶνε φόβος ν' ἀκούσῃ ἀφῆνης κἀνέν: Allez-vous-en, monsieur le préfet!

Ἀγαπητοὶ μου Ἀθηναῖοι, νευρικοὶ μου Ἀθηναῖοι, ἐλεφαντιῶντες Ἀθηναῖοί μου, Ἀθηναῖοι ποδαλγοῦντες καὶ ἀσθενικοὶ καὶ χοιραδικοὶ, οἱ ἀναπνέοντες καθ' ἑκάστην τῆς κοπροποιήτου κόνεως σας τὰ δολοφόντα μόρια καὶ τῶν ἀναριθμητῶν οὐρητηρίων σας τὰ μῦρα, πηγαίνετε δι' ὀλίγον ν' ἀνανεώσῃτε τῶν πνευμάτων σας τὸ διαφθαρὲν ὄζυγον καὶ τοῦ αἵματός σας τὰ μολυνθέντα σφαιρίδια εἰς τὴν καλὴν νῆσον. Θὰ εὕρητε ἐκεῖ πρασινάδα ἣν δὲν ὤνειρεῦσθε, θὰ εὕρητε δεινροστοιχίας ἀνθοφόρων καὶ εὐωδῶν δένδρων ἃς δὲν ἐφρατάσθητε, θὰ εὕρητε ἀντὶ τῶν οἰκτρῶν δῆθεν πλατειῶν σας τὴν θαυμασίαν σπιανάδα, ἀπέραντον χλοερὰν ἔκτασιν, μὲ στοάς, μὲ ἀγάλματα, μὲ ὀβελίσκους, μὲ μουσικὰς καθ' ἑσπέραν σχεδὸν παιανίζουσας — ἐνῶ τῆς ἰδικῆς σας ἔσπασαν καὶ αὐτὰ τὰ ἀναλόγια καὶ δὲν εὐρίσκειται τίς ὁ ἐπισκευάσων! Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀπίστευτον — θὰ εὕρητε ἐκεῖ δημορχίαν, ἧς ἡ μόνη φροντίς δὲν εἶνε ἡ διὰ παντὸς μέσου ἀποχρίωσις τῶν πολιτῶν τῆς, ἀλλ' ὁ

καλλωπισμὸς καὶ ἡ πρόοδος τῆς πόλεως τῶν. Τὰ πιστεύετε σεῖς αὐτὰ!

Ἡ εἰς τοῦτο κυρίως ὄθησις ἐδόθη ἀπὸ τῆς προοδευτικῆς δημορχίας Θεοτόκη, ἣτις ἀφῆκεν ἐν τῷ τόπῳ ζωνρὰ ἔχνη καὶ βαθείας ἀναμνήσεις. Τότε ἐκρημνίσθησαν τὰ φράσσοντα τὴν θέαν τῆς θαλάσσης ἀπαίσια ὑψηλὰ τεῖχη καὶ κατασκευάσθη εὐρωπαϊκώτατον ἐπὶ μεγίστης ἐκτάσεως ἀκολουθοῦν τὴν ἀκτὴν κιγκλίδωμα καὶ ἐπεξετάθη ὁ λαμπρὸς πρὸς τὴν Γαρίτσαν περίπατος καὶ ἐπλακοστρώθη ἡ ἀγορὰ καὶ οἱ κυριώτεροι δρόμοι (δρόμοι κατ' εὐφημισμὸν διότι εἶνε ὅλοι σοκάκια). Ἡ αὐτὴ δὲ φιλότιμος ἐργασία ἐξακολουθεῖ καὶ ἤδη, προτείνεται δὲ ὑπὸ τε τῶν δημάρχων καὶ τῶν ἐκάστοτε συμβούλων πᾶν κοινωφελὲς ἔργον καὶ ἐκτελεῖται ταχέως. Μάθε δέ, ὡς βουτημένε εἰς τὰ δάνεια καὶ ἀρχιχερωκόπε Δῆμε Ἀθηναίων, ὅτι ὁ συναδέλφός σου αὐτὸς δὲν ἔχει κανὲν χρέος!

Ἄλλ' ἀξίζει καὶ ἰδιαιτέρως νὰ κάμετε ἐπίτηδες τὸ ταξιδεῖν αὐτὸ διὰ νὰ ὑπάγητε μόνον καὶ μόνον νὰ ἰδῆτε ἓνα βαρύνοντο εἰς τὸ θέατρον τῆς Κερκύρας, ὅστις εἶνε ἀπαράλλακτος καὶ τὴν μορφήν καὶ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ ἦθος ὁ προσφιλέτης ὄλων σας Κριεζώτης ἐκ Χαλκίδος, ὁ τῶν Ναυτικῶν. Ἡ ἀξιομνημόνευτος αὐτῆ ὁμοίότης ἀνεκαλύφθη ὑπὸ φίλου δικαστικοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ μὲν ὄνομα ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ τοῦ Κριεζώτη, τὸ δὲ πνεῦμα καὶ τὸ παρατηρητικὸν τὸν προώριζον διὰ σατυρικῶν καὶ μάλιστα συνεργάτην μας.

Ἐκτὸς τούτου θὰ ἔχετε νὰ θαυμάσητε καὶ μίαν καλλισκερνον καὶ καλλίφωνον contralto καὶ ἓνα λαμπρὸν μπάσον. Ὁ τενόρος τῶν εἶνε ἐπίσης ἀρκετὰ καλὸς καὶ ρῶσος. Ὡ! ὁ πανσλαυτισμὸς!

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἐν κατόρθωμα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βαρυνότου Κριεζώτη. Ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μονομαχίας τοῦ Φάουστ πίπτει, σομφῶνως πρὸς τὸ libretto, ἀλλὰ κωμικώτατα, δι' ὅλου τοῦ βάρους τοῦ ὑπερφοῦς σώματός του, μὲ κίνδυνον νὰ πάθῃ κανὲν κάταγμα. Τὸ κοινὸν γελᾶ καὶ χειροκροτεῖ. Αὐτὸς ἐκλαμβάνει τὸ πρᾶγμα au sérieux καὶ ἐγείρεται ὅπως ἐπαναλάβῃ... τὸ πέσιμον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μπάσος ἐπανερχεται καὶ εὐρίσκων αὐτὸν ὄρθιον ἀντὶ κατακείμενον φεύγει ἐκ νέου ἀπρακτος. Ὁ Κριεζώτης μένει κεχηνῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς. Θόρυβος, bis, φωναί, χειροκροτήματα. Ἐπὶ τέλους ἀποκαθίσταται ἡ τάξις καὶ τελειώνει ἡ πρᾶξις, τὸ ἄγχο ὅπως λέγεται ἐκεῖ. Καλοῦνται οἱ ἠθοποιοὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ χειροκροτημάτων. Ὁ Κριεζώτης τὰ παίρνει ὅλα ἐπάνω του καὶ ἐξέρχεται μόνος ἀπαξ καὶ δις καὶ τρίς μειδιῶν καὶ εὐχαριστῶν καὶ δεχόμενος συγχαρητήρια!

Ἐν τῇ ἐξόδῳ μεταξὺ τριῶν κερκυραίων: — «Μωρὲ τί ἔχει νὰ γράψῃ τοῦτος ἔς τὸ Ἄστυ γιὰ τὸ θέατρο μας ἓνας θεὸς τὸ ξέρε!» Ἀλλὰ δὲν ἔχω νὰ γράψω τίποτε, ἀγα-

πητοὶ μου κερκυραῖοι, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ τῆς πρωτεύουσας δὲν ἔχομεν κανὲν πού νὰ περάσωμεν τὴν βραδείαν μας!

Καὶ μερικά ἀθηναϊκὰ γνωριμὰί μας:

Πρώτη συνάντησις: ὁ περίφημος ἐκεῖνος καὶ ἱστορικὸς Τσουτσουνάτος, ἐν ἐδῶ εἶχομεν διὰ πεθαμένον, ὀλοζώντανος, ἐκτιθέμενος εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ πιθανῶς ἴσως ἰδικὸς μας πάλιν, ἐν τῇ βουλῇ, ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης περιφέρειᾶς καὶ τῆς μεγαλειτέρας βράκας του.

Δευτέρα ἐπίσης καὶ ὁ Σταμούλης μας, κάμων τὴν ἐκλογικὴν του περιοδείαν, μόνος, πεζὸς καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἐν συντροφίᾳ τῶν τριῶν κυνῶν του καὶ μ' ἓνα χωρικὸν ὡς ὀδηγὸν καὶ τὸ τουφέκι του τὸ κυνηγετικὸν ἐπ' ὤμου. Ἰδοὺ δὲ καὶ ἐν μικρὸν ἀθάνατον ὑπόδειγμα τοῦ τρόπου καθ' ὃν ψηφιοθετεῖ: Ἐσχάτως μεταβαίνει εἰς ἐν τῶν χωριῶν ὀλοτελῶς ἀγνοούσης αὐτὸν ἐπαρχίας, συνάξει τοὺς χωρικοὺς ἐν τῇ πλατειᾷ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς: — Ἐγὼ εἶμαι ὁ Σέρβος, (ὑποψήφιός βουλευτῆς καὶ αὐτὸς ἐκ Λευκάδος). Θὰ μὲ ψηφίσετε; — Ἀκούς! ἐσένα δὲν θὰ ψηφίσωμε, ποῦ ἔκαμες ὑπουργός, κλπ. κλπ., τῷ ἀπαντῶσιν οἱ χωρικοί. — Καλὰ. Μὰ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων εἶνε κ' ἓνας Σταμούλης. Θὰ τὸν ψηφίσετε κί' αὐτόν; — Μπα! αὐτὸ τὸ μπαίγιο θὰ ψηφίσωμ' ἐμεῖς! — Εὐχαριστῶ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Σταμούλης!

Καὶ φεύγει καὶ οἱ χωρικοὶ ἀκόμη μένουσι μὲ ἀνοιχτὸν στόμα.

Καὶ τρίτον καὶ τελευταῖον ἐπίσης — καὶ ποῖος νομίζετε; ἂν εἶνε δυνατόν νὰ μαντεύσετε! — καὶ μία παλαιὰ, παλαιὰ μας καὶ ἀπὸ τὰς καλλιτέρας γνωριμὰί, ἀπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου ἀκόμη, ἱστορικὸς φίλος μας, εἰς ἐν τόσα ὀφειλομεν, ὁ Ποταγός, μάλιστα, ὁ Ποταγός ἐκεῖνος, αὐτούσιος καὶ αὐτοσώματος, μετὰ τόσας περιηγήσεις καὶ τόσας περιπετειᾶς καὶ τόσον πλάνητα βίον καταλήξας ἐδῶ εἰς ἐν χωρίον, ὅπου κάμνει τὸν ἱατρὸν καὶ μοιράζει καὶ ἀντίτυπα ἑλληνικὰ καὶ μεταφρασμένα εἰς τὴν γαλλικὴν τῆς θαυμασίας του ἐκείνης καὶ ἀλησημονήτου *Περίληψως περιηγήσεωρ* εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ θεραπευομένους!

Κόθορνος

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν τῇ παρελθόντῃ φύλλῳ, σελίδι τρίτη, στήλη πρώτη, στίχῳ 16ῳ, ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ κ. Ἡλία Ποταμιάνου, κατὰ λάθος ἀνεγράφη ὅτι ὁ μακαρίτης Δεληγιώργης ἀνέθηκεν αὐτῷ πολλὰς ἀποστολάς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν στηλιετικῶν. Τὰς δυσκόλους ταύτας ἀποστολάς ἀνέθηκε τῷ κ. Ποταμιάνῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς βουλγαρικῆς ζητήματος. Ἡ παρενόησις καὶ τὸ λάθος ἦσαν προφανῆ, ἀλλ' ἀναγκαία πάντως ἡ διόρθωσις τῶν.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

Απαρτιζόμενος εκ 88 φύλλων

Περιλαμβάνοντες εικόνας, γελοιογραφίας και ὕλην πεζὴν καὶ ἔμμετρον πᾶσαν τὴν ἐτησίαν κίνησιν καὶ τὰ λαβόντα χώραν ἔκτακτα γεγονότα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 12

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἀντὶ δραχ. 15
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν " " φρ. 20

Εἰς τοὺς νεωστὶ ἐγγραφομένους συνδρομητὰς παρέχεται ἕκαστος τόμος ἀντὶ δραχ. 7
ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντὶ δραχ. 8
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν " " φρ. 10

Ἀπευθυντέον πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ (Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας ὁδὸς Σταδίου).

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ ΕΝ ΕΚΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κυριακή.	—	Ἦρα 10 π. μ. εἰς Ἀλιθέριον Χαλκίδα Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδαν, Ὠρεοῦς, Μιζέλην, Ἄλ-μυρόν, Βῶλον, Σχίανον Σκόπελον, Τσαγέζι Θεσσαλονικην	
"	—	" 12 π. μ. εἰς Κάρυστον.	
Δευτέρα	—	" 12 π. μ. " Γαβρίον καὶ Μπατζῆ Ἐπιφάνειαν	Θεοφιλιάτου
"	—	" 11 μ. μ. " Χαλκίδα Στυλίδαν καὶ Βῶλον Πανελλην.	
Τρίτη	—	" 11 μ. μ. " Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδαν, Ὠρεοῦς Ἄλ-μυρόν καὶ Βῶλον.	
Τετάρτη	—	" 7 π. μ. " Κάρυστον.	Θεοφιλιάτου
"	—	" 10 π. μ. " Χαλκίδα καὶ Βῶλον.	
Πέμπτη	—	" 8 π. μ. " Κάρυστον, Γαβρίον καὶ Σῦρον Ἐλλ. Ἄτμ.	
"	—	" 11 3/4 π. μ. " Κέα, Κίθνον καὶ Σῦρον.	
"	—	" 11 μ. μ. " Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην Ἀταλάντην, Στυλίδαν Ὠ-ρεοῦς, καὶ Βῶλον.	Πανελλην.
Παρασκευ.	—	" 1 1/2 μ. μ. " Σῦρον, Τήνον, Μύκωνον, Σίφνον, Μήλον καὶ Κρήτην.	Ἐλλ. Ἄτμ.
"	—	" 11 μ. μ. " Χαλκίδα καὶ Βῶλον κατ' εὐθείαν.	Πανελλην.
"	—	" 11 μ. μ. " Κύμην καὶ Βῶλον.	Κύμη
Σαββάτου	—	" 11 μ. μ. " Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Στυλίδαν καὶ Βῶλον.	Γο υδῆ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὡς πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Ἑυρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον ἐργαστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθηνότερα τῆς τῶν Ἑυρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀριστὰ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

Γ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΠΑΡΕΙΘΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΕΠΗΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ἡ καλλιτεχνικώτερα φαλὶς τῶν Ἀθηνῶν καὶ συγχρόνως ἡ εὐθηνότερα σχετικῶς. Ἄν μετὰ τῶν περιπατητῶν τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἢ τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν Στόλων διακρίνητε τινα διὰ τὴν κομψότητά του, βεβαιώθητε κατὰ τὰ τρία τέταρτα ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐξηλθεν ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Σωτήρχου. Ὡς ὁ Brillat Savarin ἀνήγαγεν εἰς ἐπιστήμην τὸ τρώγειν, οὕτως ὑπάρχουσι καὶ βᾶπται, οἵτινες, καὶ μετὰ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Σωτήρχος, ἐκμανθάνουσιν ὡς ἐπιστήμην τὴν τέχνην τοῦ ἐνδύειν.

ΠΑΡΑ ΤΗ, ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ,

45 ΕΝ ΟΔΩΙ ΕΡΜΟΥ 45

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ — ΚΑΠΕΛΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

[LAVILLE] — [JOHNSON]

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΑ

Τὰ ἐκλεκτότερα καπέλλα τῶν παρισινῶν ἐργοστασίων, τὰ στερεότερα καπέλλα τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας, τὰ τελειότερα καπέλλα ὁλοκλήρου τῆς Ἑυρώπης τὰ εὐρίσκете εἰς τὸ γνωστότατον πιλοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰωάν. Κασδὸνῆ παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Τὰ κομψότερα Παιδικὰ διὰ τὰς ἐπικειμένας ἑορτὰς τὰ ὀνομαστὰ καπέλλα Laville, τοὺς περιφήμους σκούφους καὶ λαμποδέτας τοῦ Louvre, ἅπαντα ταῦτα ζητήσατέ τα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἰωάν. Κασδὸνῆ παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκετε ἐπίσης πλουσιωτάτην συλλογὴν μπαστουίνων καὶ ἐξαιρετοῦς ὀμβρέλλας.

Ὁ κ. Ἰωάν. Κασδὸνῆς μόνος περιερχόμενος κατ' ἔτος ὁλόκληρον τὴν Ἑυρώπην συνέλεξεν ἰδίως ἐφέτος ὅ,τι κομψὸν καὶ στερεὸν εἶναι δυνατόν νὰ παραγάγῃ ἢ πιλοποιήσῃ. Ἐπιζητῶν δὲ τὸ κέρδος ἐν τῇ μεγάλῃ καταναλώσει πωλεῖ ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα εἰς τιμὰς κατωτέρας παντὸς συναγωγισμοῦ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΚΕΠΗΝ

τῆς κεφαλῆς σας κομψήν, στερεάν, καὶ πρὸ πάντων μὴ ἀπαιτοῦσαν μεγάλην χρηματικὴν θυσίαν εἰς τὸ νεωστὶ καλλιτεχνικώτατα διασκευασθῆν, γνωστότατον εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα,

ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

CHAPELLERIE ÉLEGANTE

ΤΟΥ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

Προμηθεύει πύλων τοῦ νεωτάτου συρμοῦ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Οἰκονομία πρωτοφανῆς. Δύναται τις ἐκεῖ νὰ καπελλωθῇ κομψῶς καὶ με τρεῖς δραχμας μόνον.

Μοναδικὴ συλλογὴ ΚΑΠΕΛΛΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ κομψοτάτων παντὸς εἴδους, παντὸς σχήματος, πάσης ὀρέξεως καὶ τῆς μάλλον ἰδιοτρόπου, δι' ΑΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ πάσης ἡλικίας. Τὴν κομψότητα αὐτῶν δύναται νὰ ἴδῃ ἐμπράκτως πᾶσα μήτηρ ἐπιθεωροῦσα τὴν πρωτοφανῆ τοῦ καταστήματος βιτρίναν.

Ἐπίσης ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ μεταβαλλόμενα καὶ εἰς ΟΜΒΡΕΛΛΑΣ καὶ εἰς ΟΠΛΑ ΛΟΓΧΟΦΟΡΑ. Ἐν γίνεσι τὰ κομψοτάτα, νεώτατα καὶ τελειότατα τοῦ συρμοῦ προϊόντα, ὅ,τι δύναται νὰ σοῦ καταβῇ εἰς τὸ κεφάλι καὶ πρὸ πάντων νὰ σοῦ προσφυλάξῃ τὸ κεφάλι εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου παρὰ τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην

ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

Ὅλοι σας οἱ ἀντίζηλοι θὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλια Ἄν νὰ φορῆτε σὰς ἰδοῦν παπούτσι' ἀπὸ τοῦ Ζήλια.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

κείμενον πρὸς τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων, ἀντὶ δραχ. 4,30 ἢ ὅσα εἰς τετρακίδες. Γίνονται δ' καὶ παραγγελίαι καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνίς, [πτυχιούχος τοῦ Ἀρσακείου], ἄξια πάσης συστάσεως, ζητεῖ ἰδιαίτερας παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.